

ВЫХОДІТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно (з книжкою)	5.00	30 д
Чвертьрічно	15.00	-
Піврічно	30.00	-
Річно	60.00	-

В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

Всі точні передплатники дістають щомісяця безплатно книжку 6-ми «діл» в об'ємі 10—15 аркушів друку.

Львів, Лесюнів 3/1. п.
(над кіном Паляс)

Місія Вломею остільки важка, що останніми часами зросли у Франції протикомуністичні настрої, тому годі міркувати, щоб вдалось утворити уряд на ширшій платформі, а центром і кінцем — унітами.

Тому було цікаво, яке становище супроти агітального нападу польського посла на Голову ашої Церкви займуть галицькі москвофіли. І вже навіть у найбільш москвофільських сел, податливих на всяку розкладову агітацію, симпатії для Митрополита Шептицького дуже рідкі, що признають самі москвофільські мери. І тому цікаво було знати, чи неапатія до українства та до Унії покажеться в них тільки від здорового політичного глузду та від стинку самозбереження, який повинен би довести ім якого становища вимагає від

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. П. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні: 229-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Коато: П. К. О. Львів 504.000.
Валу Чеських Лесіа
Прага „Діло“.
Репонісіє на звертасма.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою): 5.00 зол.
Чвертьрічно: 15.00 „
Піврічно: 30.00 „
Річно: 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. у ЧЕ.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

Всі точні передплатники дістають щомісяця безплатно книжку 5-ни „Діло“ в обсямі 10-15 аркушів друку.

ПАЛЬТА

оригінальні
англійські

продає ФАБРИКА ОДЯГІВ

Рот і Рудерфер

Львів, Лєґіонів 3/1. п.
(над кіном Палас)

Провідники ГПУ — шпигунами чужих держав.

ПЕРЕРВА В МОСКОВСЬКОМУ ПРОЦЕСІ.

У дальших зізнаннях Ягода ствердив, що шпигунами були: Прокопєв — заступник соціального наркома внутр. справ, Гай — шеф „спец. відділу“ ГПУ, Молчанов — шеф тайного політичного відділу, Павкер — шеф оперативного (шпигунсько-політичного) відділу, Шари — шеф транспортного відділу, Петерсон — командант Кремля, Волович — заступник шефа оперативного відділу, Вінецький — шеф зв'язку нар. комісаріату внутр. справ, Запорожєв — його заступник. Всіх їх іменами у диспозиті 1935. р. — разом з Ягодою, що він тоді генеральним інспектором безпеки.

Процес перервали, щоби прокуратор мав час приготувати промову. Нині йтиме розправа далі.

ВІДОМИ МОСКОВСЬКОГО ПРОЦЕСУ В АНГЛІЙСЬКІЙ ПРЕСІ.

Коли донедавна були ще помітні в Англії симпатії до СРСР, то останній московський процес напевно їх помітно змінив. Напади на мільйони англійських громадян викликали пролунали обурення й англійська преса присвятила чимало місця подіям у СРСР. „Широкий світ дивиться зі здивуванням і відразою на те, що в точних відступах йдуть одна за другою, а було їх вже чотири за минулого

півтора року і які послідовно винищують соціалістичних провідників. Можна зробити тільки два міркування і одно з них мусить бути правдиве: або люди, які творили комунізм у Росії, були від першого до останнього найбільшими тараками і драбами, які колинебудь кермували якоюсь державою, або Сталін є найбільше крокодиладною бестією, яка колинебудь огидила сторінки історії. Вибирайте ту можливість, яка вам краще подобається“ — пише „Івнінг Ньюс“.

З тих, що творили більшовицьку революцію, дуже скоро не буде ні одного при житті — крім Сталіна. Зі „старої гвардії“ остали ще обидва Кагановичі та Літвінов. „Найбільший дипломатичний успіх Літвінова — пише „Івнінг Ньюс“ — був той, що він дотепер ще не попав на листу обвинувачених. Цей його успіх дає йому більший від усіх його підсудків у Женеві.“

Як обчислює „Таймс“, терор, який панує в СРСР, пожеж за минулий рік коло 4.000 осіб і викликав у рядях комуністичної партії скуповання і страх. Більшість обвинувачених, це ті, що ще вчора займали найвищі місця в партії та в державі, і коли навіть вони не мали одностайної думки і однакової волі з диктатором, то треба ствердити, що диктатура справді в небезпеці.

Національні війська заняли Бельчіте.

ВТРАТИ.

Національна головна квартира повідомляє: Мадридські частини, відділи „чорних стріл“ та кавалерська дивізія здобули Бельчіте. Використовуючи цю перемогу, національні війська заняли по черзі Альмонасіда де ла Куба, гору Карреро, Пуебло де Аль Бордон, гору Вальса Нуєва, село Кодо та чимало інших ворожих станцій.

Також на середньому відтинку національні війська зробили проліт, займаючи місцевості: Муніска, Пазза, Пало, Кортез де Арагон і Какас.

Минулої ночі праве крило, підбиваючи воюючи протинаступни, пішло вперед, здобуваючи Ла Памієлю, Кабезас Альтос, Ла Муєлю, Колан де ла Воркен, Мальтін дель Ріо, Мірабуто, Лас Фуентес і Моневу.

Карта праці національної Іспанії

БЕРЕ ПІД ОПІКУ ПРАЦЮ І РОДИНУ.

Анас подає: Національний уряд проголосив нову т. зв. „карту праці“, заложену з 63-ох парagraфів. На основі того документу держава має претензію власності, але вважає, що власність є на послугах держави, тому карає як злочин всі індивідуальні та збірні акти, що мають нормалізувати продукцію.

Родина, як основна комірка суспільності

має природні права, яких не можна їй відібрати; майна родини не можна заняти.

Держава змагається до того, щоб дати кожній селянській родині поле, яке заспокоїть її потреби та становитиме родинне майно.

Крім того „карта праці“ обіймає постанови про охорону робітників, обмежує час праці, передбачує платні відпустки і т. п.

Блюм творить новий французький уряд.

Французький президент Лебрен прийняв у свій черед подумки пропозиції обох лівих політичних палат, пополюди — Блюма. Коли Блюм входить з президентської палати, зазначає Президент поручити мені місію утворити новий уряд. Я рішучий перевести це завдання до кінця. Було створити уряд, якого вима-

гав ситуація: тривкий, сильний і здібний, щоби зібрати всі сили демократії.

Місія Блюма остільки важка, що останніми часами зросли у Франції протикомуністичні настрої, тому годі міркувати, щоби вдалось утворити уряд на ширшій платформі, з центром і комуністами.

Комунікат

Тільки три дні — вівторок, п'ятниця і субота з загодою новонабраного (управителем Райної Холосильні в Гдзіш) Торговельного Дому „Рибні“, вул. Собільського 14 (будинок Рибаків) будуть продані.

СВІЖІ МОРСЬКІ ЛОСОСІ — ЧИСТЕ МЯСО
по вісімдесят центів за кілограм.

Кожний день тутарські приноси задушно. Морська риба поручають здоровим, аматорам і недужим, бо вони мають в пам'яті, вони здорові і легкоотримані.

Галицькі москвофіли та Церква.

Відношення наших „старорусинів“ до церковно-віршовісних справ (маємо на думці зловід РСО та нечисленний і щораз менший гурток її інтелігентської еліти, а не низи нечисленних москвофільських сіл) — відоме. Ототожнюючи релігію з національністю і приймаючи православня інтегральною частиною російського націоналізму, який вони ісповідують, вони мають вже згорі устійнені напрямки, як ставитися до всіх справ, що доторкають грек. Церкви та її інтересів. Це їх відношення мусить бути „а priori“ негативне, бо унія, грек. Церква, це в їх ідеології той чинник, який розбиває панросійський моноліт. Всеж, в останніх часах траплялися події, що мусили сильно захитати досі непохрубіною догмою наших „старорусинів“, що православня — це єдина і найчистіша твердиня „русскости“ в значенні російського націоналізму.

Заким же прийшли відомі події у православній Церкві і єрархії в Польщі, котрі завдали їй догми важкий удар („мішана комісія“, польонізація богослужень і т. д.), галицькі москвофіли мали вже нагоду на власній шкурі відчувати помилку свого вірування, а саме тоді коли на письмово „на руском літературном языкі“, звернене до православної митрополічної Курії, в справі продажі церковних літургічних книг, виданих Ставропілією та здатих також для православних, дістали відомому відповідь у польській мові. Не згадуємо вже про фатальне враження, яке на кожного російського націоналіста мусило зробити поведінка загалу православного духовенства у СРСР з патріярхом Тихоном на чолі, який ніколи не признав більшовицький уряд: якщо навіть він зробив це з тих самих мотивів, з яких „Руський Голос“ хвалив Сталіна за розстрілювання Зиновєва, Каменєва і Іоффе („рятування Росії від жидів“), чи про те з мотивів опортунізму (дегалізація церковного життя), то всеж чолобитні голови Церкви для режиму, який організує, веде і субвенціонує безбожницький рух по всьому світі, — річ дуже прикра.

Тому було цікаво, яке становище супроти загального нападу польського посла на Голову нашої Церкви займуть галицькі москвофіли. Адже навіть у найбільш москвофільських селах, податливих на всяку розкладову агітацію, симпатії для Митрополита Шептицького дуже значні, що признають самі москвофільські мейери. І тому цікаво було знати, чи невинність до українства та до Унії покажеться в них сильніша від алдорного політичного глуму та вистинку самозбереження, який повинен би відповісти їм, якого становища вимагає від

Чогож узагалі хотять староруси? Їхній розуміння гріх Митрополита полягає в тому, що він, Митрополит гр.-кат. Церкви, вірний гр.-кат. вірі та хотів би пошарувати на схід, то в такому випадку питаємо: а чому узагалі вдовольняти тих греко-католиків, «русских», які уявляють місію українців як глибоко «Русь»?

огже три високі школи. Це одинока університетська школа в Європі, що має високе державне шкільництво. Крім того німці в Ч. С. Р. мають 73 гімназії та реальні школи, 10 учительських семінарій, 193 фах. школи, 423 горожанські (індустріальні) школи і 3.233 народні школи. Будуть мати і свою Академію Наук, про організацію

якої вже ухвалений закон. Мають вони 3.500 публ. бібліотек та 117 народно-виховних установ; крім того розпочалася вже будова окремої земельної радіо-станції.

От, якби так українцям у Польщі, яких є вдвоє більше ніж німцям у ЧСР, щось подібне!.. Мих. Ост.

НИНІ
АТЛАНТИК

Велика сенсаційно-одичава фільма, на підставі знаменитої повісті АНТОНІЯ МАРЧИНСЬКОГО

ЖІНКИ НАД ПРОПАСТЮ

В ролях: Хули польської спени і екрану: Нора Ней, Марія Богда, Я. Лидже-вська, К. Юноша-Стемповський, Б. Самборський, Я. Бродзіш, Ст. Селянський. Більшість вільного вступу і знижені до підлітку неважкі.

Нові пляни у волинській політиці.

Зна куліс одної політичної лабораторії.

Варшава, 8. березня 1938.

ВОЛИНЬСЬКА ДИСКУСІЯ.

Волинь — стала тепер з багатьох причин актуальна, навіть модна. Немає сумніву, що спричинилися до цього найбільше такі волинські ендеми — негірші „алярмісти“, ніж їх польські „камрати“, що зуміли поставити на цій майже цілу дезорієнтовану польську прилюдну опінію „осторогами“ перед „розшалою українською небезпечкою“.

Правда, казати, що крик волинських ендемів робить там, куди він спрямований, вже надто велике враження, значилоб переборщувати, ми не розглядатимемо дієвої сили його політично-суспільних реперкусій. Реєструємо факт: ендеми зацікавили при допомозі фантастичних методів і пресових апокаліптичних відей — цілу Польщу справами Волині до тієї міри, що нпр. дискусія на волинські теми стала сьогодні модною не тільки на гротескових програмових вічах ендемських корпорантів і не лише на засіданнях численних кресових товариств (їх щораз більше), але сягнула до літературних, мистецьких та інших інтелектуальних кол, поділяючи — як ось тепер — Варшаву на юзефовців (прихильників теперішньої волинської політики) та напорівців (відступників на кресі!).

Немає сумніву, що саме демагогічний тон ендемських алярмів піддав думку передовому польському репортажистові, авторові прецікавих імпресій з еспанського фронту, Ксаверієві Прушинському — поїхати в чергову репортерську подорож на Волинь. Прушинський написав про те, що там побачив, цілу книжку (видачу цими днями у Познані), а ще перед її повною опублікацією у варшавських „Відомостях Літературних“ репортаж п. н. „Була це ко-

лиш багата країна“, де гостро скритикував волинську дійсність, протиставивши їй давнє миттєве Волині з часів Острозьких, розвигт та-мошньої культури, добробуту і т. д. Репортаж Прушинського викликав негайно низку полемик, реплік, контрверсій і зауважень. Уже в черговому числі „В. Л.“ скритикувала його п. Давидовичова; на сторінках луцького „Волиня“ з'явився відкритий лист молодого-волинського діяча Румеля з палкою обороною волинської дійсності, врешті забрала слово сама п. Марія Домбровська (чи не відплата за давнішу аграрну полеміку?), яка закинула Прушинському брак знання великих, буцімто, осягів сучасної польської акції на Волині. Полеміка триває зрештою далі і переходить на щораз більше часописних і журнальних шпальт. На нашу гадку, українці могли би найкраще сказати, хто тут має рацію, бож саме їх у цих всіх висновках хочуть насильно продати у мішку, але ми, у цій інформаційній статті, не маємо наміру зголошувати своєї участі до полеміки.

ЩО ЗА ПЛЕЧИМА ПОЛЕМІКИ?

Пан Прушинський має багато рації, не можна її відмовити теж п. Домбровській, але найцікавіша є глибша причина тієї голосної сварки за Волинь.

Причина буде ясна тоді, коли зрозуміємо, що полеміку над одним фрагментарним репортажем (нота bene: його автор в інших частінах книжки, не гірше від своїх противників

ПОСЕЗОНОВА ВИПРОДАЖ

ПЛАЩІВ І РАГЛЯНІВ

ШАПІРА вул. Личаківська ч. 1.

гальорифікує волинське сьогодні) викликали для деяких конкретних цілей: вона мала докати, переконати — і переконує — людей, найперше „впливову столицю“, що теперішній політичний курс на Волині — ідеальний, або близький до ідеалу.

Не хочемо сугерувати погляду, що волинський воевода, чи зближені до нього чиники іспірюють оцю оборону теперішнього курсу, але ніхто не заперечить, що саме тепер сторожа, яка репрезентує ідеологію й тактику Юзефського, перейшла до оборонного протинаступу, організуючи м. і базу своїх офензивних плянів у найгірнішому полі обстрілу — Варшаві.

Оце факти.

Від шістьох років виходить у Луцьку часопис „Волинь“, орган волинського воеводи. У Варшаві знали його дотепер хіба з брукових напастей „народової“ преси, не вважаючи на те, що — як пише п. Домбровська — „Волинь“ передруковує навіть лляйпцігські німецькі часописи. Саме цими днями редакція „Волиня“ відкрила своє представництво у Варшаві, що — як зачуваємо — ладиться до активної пропагандивної акції.

Тут же діє об'єднання б. вихованців крем'янецького ліцею, що енергійно організує всякі відчити з волинською тематикою і починає успішно конкурувати з аналогічними, щодо програми ендемськими організаціями на академічному терені.

Це саме можна сказати про відоме „Т-во Розвою Зем Виходніх“. Це саме про „Звйонзев Осаднікуф“ і його велику бурсу.

Аналогічно слід оцінювати і хитро передуманий проект нової „волинської організації“, що матиме великий обсяг діяльності й особливі привілеї, але тут саме й треба дещо докладніше придивитися цій новій роботі.

НОВЕ „СТОВАЖИШЕНЕ“...

Мотором цілої волинської акції на терені Варшави є агаданий уже молодий, талановитий волинський діяч Зигмунд Румель, б. вихованець крем'янецького ліцею. З його ініціативи — повновласті має цей пан широкі — виникла концепція створити попри існуючий польсько-український Союз „Молода Вєсь — Молоде Сєло“ — нову, окрему, цупку організацію з осідком у Варшаві, якої мета більш-менш

ЮЛІЯ КІЩЕРА.

ОБІТНИЦЯ.

Коли священник благословив Марію й Олександра, сонце продер захмарене небо й червоніє маленьке захмарене віконце игорі церкви над на голови новоженців, прибравши форму хреста.

— Недобрий знак — сказала сусідка Марта. Така завжди оптимістично настроєна Ганна відповіла:

— Але, не говоріть дурниць, кумо, — власне то так би благословить їх, посилуючи їм у що світину сонячне проміння, а що воно виглядає як хрест — то тому тільки, що відбиває кривизну землі.

І аплі микнув рік, а Марія з Олексом асваїли, як найдобріша пара на селі, всі визнали, що Ганна мала рацію.

Вони мало були подібні до подружжя, скорше до наречених, що перед хвилиною визнають одне одному своє кохання. Олександр користав і кохав нагоди, щоб допомогти своїй молодій подрузі в усіх її господарських клопотах, старався відгадати кожне її бажання, щоб зрозуміти його, — і тоді погляд Марії, який і завжди казав йому більше, ніж слова, на які Марія ніколи не була слуха.

Нарешті батьки Марії, які довго не годились віддати свою дочку, власниці багатого маєтку, за бідного сироту Олександра, — тепер і вони аж жахалися, що дали згоду на шлюб молодят. Ганна була неопитним робітником у господарстві, добрим сином для старих і ніжним чолові-

ком для їх долі.

Ніщо не захмарювало їх щастя і не раз за бобою Марія казала:

— Старі люди кажуть, що за велике щастя часом людина платить пізніше ще більшим горем.

А Олександра, самовпевнений і веселий, сміявся з неї або радив піти помолитись до каплички Пречистої Діви, що стоїть за їх селом на роздоріжжі.

Біли цієї каплички вони визнавали собі кохання і обіцяли ніколи не зрадити його. Пречиста також слухала, як Марія, привівши сюди батька, присягала, що відбере собі життя, якби він не згодився на її шлюб з Олексом.

І обоє вірили, що їх свята патронка ніколи не залишить їх без своєї опіки та потіхи.

Аж надійшла світова завірюха... Коли проголосили мобілізацію, ніякий внутрішній голос не підштовпував Марії, що не набавляється розплати за її щастя. Вона так перна була свого Олександра та його кохання, так вірила, що немає сили, яка віднялаб його від неї.

Ганна часом за кілька тижнів Олександра пішов до війська. Марія ходила, як сновида, нічого не бачила й не чула довкола себе. Вона була позбавлена розуму, перед розставом із чоловіком і не слухала заспокоївливих своїх батьків, сусідів й самого Олександра, який старався тримати її мужав, хоч вилко було, як тяжко йому це вилло.

Навівпритому притуляв її до себе Олександр, востаннє — і аж коли Марія почувала цей чужий і ворожий для неї запах грубого сухого його односторою, вона трохі опритомніла:

— Пийши мені чаю, коханий, щоб краще була нам обом переносити розлуку, а я буду

молити Бога, щоб дав мені сили дочекатись тебе.

Маріїні очі, повні розлуки й безмежного болю, договорили йому те, чого вже не встигли сказати уста.

Жадібно впитався в нього очима, здавалося їй, що може хоч поглядом своїм затримати його при собі ще кілька зайвих хвилин... Та дарма — різна потвора, повила зеленявих постатей, а між ними бачила лише одну, зникла за крутиною поворотом.

Марії здавалося, що навколо неї простяглися грубі сірі мури, за якими десь може й є життя, люди, радість, сонце, але до неї це все вже не доходило, здавалося, біла, що рвал її серце, відокремив її від усіх його проявів життя.

Від часу розлуки з Олексом вона жила тільки його листами, він писав їй про себе і про теми переходили в горах і про бої, в яких він досі ще не був ранений, і про те, як йому бракує її і про надію скорої відпустки, на яку він так тішиться.

Кожного полудня можна було бачити Марію коло порога хати. Вона чекала на листовища, йому вже здавалося подавала знаки, листаючи, чи є для неї лист, а коли він вимахував білим трикутником, вона бігла назустріч і ледве подихавши спіннала до хати, щоб на самоті прочитати лист коханого.

І в кожному листі Олександра обіцяв їй, що він вернеться, просив вірити йому і присягався, що не забуде про неї, куди не закинула його неслухняна долі воля.

Та писав він і в останньому листі, після якого замовкла.

(Покінчення буде)

так: об'єднати у спільних організаційних рядах польську й українську інтелігентську молодіжну Волині у спільній праці для одної батьківщини. П. Зигмунт Румель зібрав біля себе численний гурт людей, з якими вже від кількох місяців відбуває організаційні наради і збори. Ціла ця акція йде під гаслом: «працюю на кресах і втіганням до неї українських мас будуюмо монархистову Польщу!» На дискусійні вечори «волинців» запрошують якнайбільше «поляків з кресів», а серед українського студентства заздалегідь шукають кандидатів на співпрацю.

Яка буде назва цього чергового політичного новотвору, — покищо невідомо, але статут організації вже готовий у подробицях. З цього готового статуту, до якого слід вписати тільки офіційну назву т-ва, довідуємося, що місцем осідку т-ва буде Варшава, тереном діяльності — ціла Польща. Ціль союзу: «виховання повновартісного громадянина Р. П., що був би готовий і вмів виконувати службу на кожній стійці, що розумів би історичні завдання Річчосполитої». Далі: «Необхідність уводити у життя державні сили й вартості братніх національностей, що співживуть на східних і півд.-східних землях Р. П.»

Реалізація накреслених цілей йтиме ріжними дорогами, отже через співпрацю членів союзу в різних секціях, суспільних організаціях, видавництвах, народних університетах і найважливіше: через широку, бо субсидіовану офіційними чинниками допомогу акцію створення для цього стипендій, кас, відпочинкових осередків, вакаційних таборів суспільної праці на селах, врешті пресово-пропагандової діяльності.

ЧИ НОВА СПРОБА ВДАСТЬСЯ?

Не вхолячи в закамарки організаційного схематизму тої нової «волинцяди», розглянемо конкретне питання: чи акція п. Румеля вдасться?

Здається, так. П. Румель і його товариші це не є оці ріжні ігноранти з ендецькими фантастичними еремікуваннями в українській справі. Навпаки, «румелівці» — це фанатики своєї ідеї «співжиття». Вони знають історію України, літературу, знають село, говорять тільки по українськи, не хочуть — як кажуть — нікого польонізувати. Але щоб бути їхнім прихильцем, — треба бути членом їхньої організації, нейтральним бути не можна! І звідси зрозумілим стають оці курйозні випадки на волинських селах, де українського юнака зі значком «Молоде Вє — Молодого Села» у клапі свитки ніхто не чіпає за українську газету тоді, коли інших за це саме суворо карають.

Організатори нового волинського союзу, що передусім творять у приспівеному темпі залізну молоду гвардію теперішнього волинського режиму на варшавському терені, хочуть мати для успіху своєї акції чимскоріше у своїх руках українську академічну молодіжну Волині, так, як давно зробили з деякими селами. Нам відомо нпр., що всі українські студенти-волинці, які мешкають здебільша у бурсі «Зв'язку Освітників Кресових» дістали пропозицію вписуватись до нової організації з безобиняковою умовиною: з нами або проти нас, отже геть!

Ми могли би вже тепер навести багато українських прізвиськ, що — хоч-не-хоч — пішли на цю акцію і поволі мають ставати знаряддям у чужих руках. Коли третього виходу для волинської академічної молоді немає — найважливіша річ у тому, щоб вона отим знаряддям не стала.

Що писало „Діло“ 50 років тому

Ч. 47. Понеділок, 12. березня (23 лютого) 1888.

У СПРАВІ ГРЕНО-НАТ. ПАТРІАРХАТУ У ЛЬВОВІ.
Появилися були у пресі чутки, що мадерський примо, кардинал Сімер погодився на проєкт римо-католицької єпископії в Галичині, щоб галицької єпископії прилучити до львівської митрополії. В цьому числі „Діло“ наводить спростування, яке появилось в мадерському щоденнику *Edyter* а саме, що кард. Сімер з цією рішучістю відмовився від проєкту, бо уважав, що це було б порушенням прав мадерської церкви і державного права Мадричину.

ПРИЧИНА ГАЛИЦЬКОЇ МУНДИ.

В дальшому рефераті книжки Ст. Щепановського п. м. „Нужда Галичини в числах“ — „Діло“ накреслює, що „Галичина втворює розміром до чотирьох своїх людности найменше хліборобських господарств, тобто найменше землі. Галичина є сьогодні такою, якою була перед сороком літами Англія, тобто найбіднішою і найнужденнішою країною на цілій земській кулі. До цього неприродного і ніде нечуваного стану привели нас керуючі сфери як до чого, що так повинно бути. Ім здається, що барабола, капуста без солі та інші подібні охлapi є природним і зовсім правильним харчем людности і що саме промисловість призначила вже сіно для коня, бодаки для осли і охлapi для хлопця... Цей стан є причиною всіх наших сумних економічних відносин, є висловом цілої нашої немочі і нужди. Паперизм людей зводить цю країну на жабранину“.

РОСІЙСЬКИЙ КОНСУЛЬ І „СТРАХОПУД“

Львівський дискусувач петербурзького *Голоса* го часопису „Край“ написав про те, що російський консуль у Чернівцях, Дімітров, пославши перекладу на гумористичний часопис „Страхопуд“ написав своє бажання на переклад по німецьки. Редактор „Страхопуда“ відповів на те, що перекладати ні може прийняти, бо консуль повинен був написати по російськи. Дімітров заявив у своїй відповіді, що він мав писати „рутеніш“, то мусів би в Австрії писувати щонайменше в десяти мовах, а польськи, чеськи, хорватськи та інші. Така відповідь дуже врадила львівських „об'єднаних“, бо як російський консуль може робити ріжницю між „рутеніш“ і „русиш“.

ДРУЖБА МІЖ РОСІЄЮ І НІМЕЧЧИНОЮ

„Журналь де Ст. Петербург“ довідується з доброго джерела, що в останніх днях відбуваються між Петербургом і Сан-Ремо (там перебуває німецький цісар) дуже сжизнена виміна телеграм і книг обі сторони висловлювали собі симпатію та дружбу. Це вказувало, що дружба між Росією та Німеччиною закріпилася і мир для Європи забезпечений.

В обороні Церкви та її Голови.

АНГЛІЙСЬКІ УКРАЇНЦІ ПРОТИ НАПАДУ НА МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО.

Дня 11-го лютого ц. р. Українське Бюро в Лондоні та Український Клуб у Манчестері, дві установи, біля яких гуртується все українське життя в Англії, вислали писмо на руки Й. Е. Митрополита Шептицького, в якому з обуренням налятували негідний напад посла Войцеховського на Князя Української Церкви. (УКБЮРО, Лондон.)

ЦІЛІ ВОРОЖИЙ ВИСТУП ШЕ БІЛЬШЕ ОБ'ЄДНАЄ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД...

Повітовий Народний Комітет Українського Національно-Демократичного Об'єднання в Коломиї вислав до Експ. Митрополита писмо з

висловами снівської любові й пошани та щирої відданості. „Ворожий виступ посла Войцеховського — пише ПНКомітет — ще більше об'єднає український нарід коло прагнудної віри і Церкви та коло найвищого її Достойника.“

ЗАЯВА ГРОМАДЯН СУДОВОЇ ВИШНІ.

Громадяни Судової Вишні, зібрані на Прохорі 15-го лютого ц. р. в числі 250 осіб, та представники місцевих і окружних установ ухвалили у справі нападів посла Войцеховського на Митрополита Андрея резолюцію, в якій висловили своє обурення з приводу цієї нечуваної напасти і заявили Владиці свою любов та привязаність.

З українських справ у Варшаві.

ЛЕГАЛІЗАЦІЯ КОРПОРАЦІЇ „ЗАПОРОЖЖА“.

Академічний сенат університету Й. Пілсудського на засіданні 23. лютого ц. р. залегалізував українську студентську корпорацію „Запорожжя“, що від кількох років не могла добитися формального визнання й університетською владою. Куратором корпорації іменовано проф. Митрополита Кордубу. Таким робом існуватимуть від тепер при варшавському університеті два українські студентські товариства: допомогове — У. С. Г., та новозалегалізоване — строго ідеологічне „Запорожжя“. Ідеологічні рями корпорації випрацювала група молодих журналістів-державників, якої пресовим органом є „Трибуна Молодих“ у париському „Трибуні“.

ЗБІРНА УКРАЇНІСТИЧНА ПУБЛІКАЦІЯ.

Під кінець ц. м. вийде у Варшаві (у в-ні „Політика“) нова україністична публікація з ділянці меншинної політики. Книжка матиме три частини. Першу — про національну політику в Галичині — написав Олександр Бохенський, другу про господарські справи тої проблеми — гр. Лось, у третій займається проблемою помітєзму реж. Бончковський.

З КУЛЬТУРНОЇ ХРОНІКИ.

В Українському Науковому Інституті відбувся 2. ц. м. цікавий виступ проф. Р. Смаль-Стоцького на тему: Розвиток значіння снів.

На недільних зборах мистецького гуртка „Спокій“ п-і Н. Дорошенко б. артистка держ. драматичного театру в Києві розказувала про свої досліди над українською костюмольогією.

КНИЖКА ПРО КРИМ.

Накладом орієнтаційного квартальника „Вехи“ вийшла нова книжка п. з. „З історії Криму“. Автор тої публікації, д-р А. Зіхні Соєса, варшавський кореспондент турецьких щоденників, обговорює з особливою увагою культурні зв'язки Криму на тлі його політичної історії. Форма твору — радше публіцистична; зміст викликає серед знавців Криму багато застережень.

КТВ.

„Все для Рідної Школи!“ — За цим гаслом лондонці йти діла. Чи ви повинні вже свій обов'язок і писати дар на коляду Рідній Школі? Адреса: Рідна Школа у Львові, вул. Синьуська ч. 46.

З відчитової сали.

Дня 9. ц. м. відбувся виступ в Т-ї Українських Кооператорів Інк. Іларія Олександровича на тему: Стан і потреби кредитового банку українців. Підхід до теми викладу, розкриття і обробка його тез та переконливий спосіб викладу викладу вповні заслужували наріз оплески, якими зібрані нагородили оратора по більш як годинний його реферат. Рефератор обговорив усі проблеми зв'язані з грошово-господарською, організаційною і технічною стороною кооперації, оживлення діяльності кооперативів, потребу фахового вишколу та їхнього молодіжних персонального складу та інше. Цифровий матеріалом послужився докладно і то лише для характеристики майбутнього стану українських кредитових кооперативів.

В дискусії по рефераті насамперед обговорили важливі справи, що відносилися до кооперативної акції, кредитової політики та організації нових кредитових кооперативів. Слідуючі сходили в Тов. Укр. Кооператорів відбулися в суботу 12. березня з 12. до 14. будуть присвячені пам'яті В. Рафайки і 50-річчя його смерті. Реферат д-ра К. Коберський.

БУВШИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ ГУВЕР У ПОЛЬЩІ.

У четвер пополуночі приїхав з Берліна Познаня б. американський президент Польщі Його повитав президент міста і голова польсько-американської торговельної палати пан Гувєр відповів привітанням кард. Галемі.

Коло півночі вийхав Гувєр до Криму і раніше приїхав рано.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ПРОТИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ЛІГИ НАШОЇ.

Вашингтонський уряд виступив проти акції американської ліги нашої, що виступила уряди Сан Домінго та Колонії. Ці дві держави змагаються збудувати свою власну політику злившись з нами.

Сторінка без політики.

Дух у громадському будинку.

Чоловік, що заповів свою смерть.

В Атен повідомляють, що у греческому селі Рупакі трапилася подія, яка змінила не лише цілу околицю але й ширші воли греческого громадянства.

Недавно скликав один замовник і загальношанований селянин Яніс Косавос усіх своїх та сусідів із цілої околиці до себе і зложив їм оригінальну заяву.

— Я померу ще сьогодні — заявив Косавос. — Вночі бачив я привид, який повідомив мене про мою блиську смерть. Якесь таємниче світло привнесло мене до гори і збурнуло вітер до землі. Одночасно відчув я, що моя смерть уже десь близько мене.

КОСАВОС ДОТРИМАВ СЛОВА.

Запрошені сусіди і знайомі докладали всіх зусиль, щоб старого селянина заспокоїти. Вони знали, що він цікавився різними надприродними явищами і думав, що його нічна пригода була лиш впливом пережатої уяви. Однак Косавос не дав себе переконати.

— Якщо не хочете мені сьогодні повірити — заявив він — то відстанете по моїй смерті від мене знак, який переконає наше невдоволення.

Сусіди покинули головами й покинули дивного старця. Ніхто не мав найменшої причини побоюватися що до стану його здоров'я, бо не зважаючи на старий вік, був він ще незвичайно здоровою і сильною людиною. Та найближчого ранку розійшлася по цілій околиці вістка, що віщування старого селянина сповнилися. Його знайшли ранком у ліжку мертвого. Лікар ствердив, що причиною смерті була серцевий удар. Здавалося, що сама смерть зовсім буденна подія, просто звичайний випадок.

Та вже чергової ночі трапилася подія, яка надала село зробила найславнішою місцевістю в цілій країні.

Після смерті Косавоса, який не мав жінки, запечатили й замкнули його дім. Коло півночі

почули сусіди, з кімнати небіжчика якісь несамовиті галаси та стукоти. Здавалося, що хтось пересуває важкі меблі з їх первісного місця і перевертає їх.

Найближчого ранку пішли оглядати мешканці помершого. Замки й печатки були ненарушені.

В кімнаті, в якій помер старий Косавос меблі були поперевертані, начеб там якийсь дикун серед ночі шавів. Однак в кімнаті не бракувало навіть найменшого кусника.

І ЖАНДАРМИ ВТЕКЛИ ПЕРЕД ДУХОМ.

Несамовиті, таємничі явища повторилися кожної ночі, хоч дим доказливо берегли і з цього не було ніякої живої душі. Серед населення настало таке велике схвилювання, що вкінці жандармерія під напором домагань населення перевезла меблі небіжчика до громадського будинку. В домі помершого було тієї ночі зовсім спокійно, зате духи перенеслися до громадського будинку. Тоді жандарми рішили самі аїлу ту справу прослідити. Вони думали, що все таки якимсь чином сільські гульвіси дозволяють собі на такий поганій жарг. Двох жандармів рішили переночувати серед несамовитих меблів. Однак в півночі мали вони таке несамовите видивлення, меблі з такою жакливою силою мітали по кімнаті, що оба жандарми втекли напів мертві зі страху із зачарованої кімнати.

Несамовиті історії з Рупакі набрали такого розголосу, що вкінці дійшли до відома урядових кол в Атені. Також усі часописи заповнилися описами таємничих подій і називають дивне явище з Рупакі дивоглядом Пельопонезу.

До Рупакі приїхала спеціальна слідча й наукова комісія, але досі не вдалося їй вияснити тайни „зачарованого“ села.

„Дикий край“.

Ще в 1875. р. багато людей в Європі уявляло собі Америку, як край дикуни, індіан, ковбоїв. Але й тоді Нью-Йорк був величезним. Дві П-ни прегарними будівлями та мільйонами людей (тодішній час) уладженнями. На дві установи і переконання й невдоволення європейців саме життя владим чи не найкращий жарг, Е. Митрополит і колишній уладим. Автором ренням напів був славетний американський актор цеховського.

ЦІЛІ ВОРИШОВИ. Ле багато про американський Едмундувати їх у незвичайно пестрих

Поріж згодом Філіп Ле приїхав до Нью-Йорку, запросив його Сотери на бенкет, в якому мали взяти участь найкращі громадяни міста й голови. І справді той бенкет відбувся, але він був жорстоко закінчений Сотером, який збрив гурток знайомих, щоб вони відігнали перед англійським гостем сцену „справжнього американського бенкету“.

Кожний із гостей поклав на тарелі величезний револьвер. Стурбовано воно трохи англійського джентельмана, який запитав свого приятеля, що воно означає.

— Такий уже в нас звичай — відповів найповажніше у світі Сотери. — Ми маємо сильно розвинуте почуття честі й тому не розстаємося з зброєю.

Коли під час бенкету один із гостей розлив ошкву на скатерть, губернатор ставту Нью-Йорку

ку, який сидів напроти нього, не втерпів і застрелив його. Тоді незручний гість уложив револьвер і застрелив губернатора стрільни. Губернатор зійшов лавецький мік і кинувся на протинника. На щастя „дрібно непорозуміння“ адалось якось поладнати. Зайве булоб додавати, що англійський гість, який пізнав „справжній американський звичай“, почувався трохи збентежений.

Висхід счинилася нова білка на ноці й револьвери, яку гості дуже реалістично відіграли. Англієць радів помилувати поліцію. На те дістав відповідь, що в Америці ніколи цього не роблять і що трупів може з кімнати вивести прислуга. Бенкет відбувався далі. Філіп Ле мав уже в душі вироблену думку про американський звичай.

Вкінці прийшла черга на тости. Англійський гість виголосив промову, в якій висловлював привітати Америки. Однак в одному місці промови якийсь сенатор дослухався образливих для себе натяків і віддав промовця до двобою на ноці. Інші гості станули в його обороні і тоді счинилася ціла завіттура. Хтось стягнув скатерть разом із посудиною на землю, хтось розбив лампу і серед темноти лунали викузи та стріли „сметалики нобіорського товариства“.

Коли вкінці засвітили світло, виявилось, що англійський гість сидить під столом і трясеться зі страху. Щобно тоді вияснити йому ситуацію, Вивесені передтримали трупні вертушки на сцену. Цілий Нью-Йорк сміявся з того жарту кілька літ, але Філіп Ле таки довідався вже чогось про Америку і її життя.

поробили за місяць злотий, перейшли всі їх сподівання. На всіх ліній занотували рекордне досі число пасажирів. Жінки, які досі зазубили відмовляти своїх чоловіків від подорожей літаком, побоюючися за їх життя, переконалися тепер, як гості, про повну безпеку подорожі на всіх ліній. Учасники безплатних подорожей заявили, що на будуче дозволяють своїм чоловікам відбувати летунську подорож навіть на найдаальших віддалах.

ВЕСЕЛЕ.

ПЕХ.

— Я знайшов учора у гаманці 20-золотових банкнот. На мій запит, хто загубив ці гроші, ніхто не зголосився і в тоді поділились грошима з кондуктором.

— О, то ти має учора щастливий день!
— На жаль, ні... Бо коли я вернувся додому, запитав, що то я сам загубив був тієї банкнот.

ПРОСТА СПРАВА.

— Слушайте — каже подорожник до готельного прислужника — я мушу відійти раніше поїздом, що відходить у 6. години. Отже я мушу встати в 5-ій години.

— Добре — каже прислужник — чого не ждете залишити мені в такому випадку на нічній століку.

СОРОМЛИВИЙ.

— Мушу вас ще просити, пане професоре — заявила мати — щоб ви були при іспиті особливо ласкаві до мого Богданчика. А саме він дуже, так сказатиб, соромливий, особливо в правописі...

ЗНАК ЖИТТЯ.

— Ми дістали вістку, що наш дядько помер в Америці.

— Ну, вкінці дав якийсь знак життя ти себе.

ПОЧУТТЯ ПРАВА.

— У слідстві ви до цього признались, що муж тепер усе відкажуєте? — питає суддя.

— Мое почуття права каже мені, що я винен.

ВИСТУП.

На найбагатшій лондонській вулиці стоїть прощак і жебрак з витягненим у руці шматком. Якийсь цікавий питає його:

— Дивне, чомуж ви жебрачете в цій вулиці?

— Цей зовсім арозуміле — відповів прощак — коли хтось хоче щонебудь на свій прожиток осягнути, то мусить перш усього віддати виступити.

ЗНАМЕНИТИЙ ЛК.

— Знаєш, д-р Мішаніна є знаменитим лікарем. За нещільні тиждні вилікує всілякі Стрибушцеву з нервовою недугою. Як ніколи так швидко вилікує?

— Не знаєш? То я тобі скажу: він лікує її, що нервова ведуга є першим обласом росту.

ПРИЄМНЕ ЗАПРОШЕННЯ.

Французькому співаку Лілі П. просять від одного бенкету в Нью-Йорку, щоб він до гостей дещо заспівала.

— Будьте ласкаві пані — просить її пан диня доми — заспівайте щось.

— Ох, як же я можу. Тут співають жінки.

— Тільки не ласкайтеся. Слухати і ти ніхто не буде.

ДОБРИЙ СИН.

— Славчику, ти не їдеш ніякої білики в лір?

— Ні, мамусю, я мушу сьогодні звести таткові при моїх задках.

ПОДВІРНА ЦНА.

— Що? за вирвання одного зуба дають 30 зол?

— Так, мені дуже прикро, але під час зуби ви так кричали, що з одгатами вийшли двоє інших пацієнтів.

ЗАСПОКОЮЛАСЯ.

Після шлюбу питається молодий чоловік у гери:

— Чи я була дуже смирливою?

— Спершу навіть дуже, але коли ти була „так“, ти відразу заспокоїлася.

СКІЛЬКОСТЬ РІШАЄ.

Пані випитує дівчину, яка прийшла до неї до служби:

— Я не знаю ще сама чи тебе любив той дідей любив?

— А кінько їх, прошу пані?

ПОДВІРНА ПРАЦЯ.

Один визначний професор математики коли його запитали кінько він бачив учнів за лекціями, відповів:

— Якщо вони ще нічого не мають на годину, але якщо вже щось учать, то в годину, але якщо вже щось учать, то в годину.

— Завжди?

— Завжди, що їх відважилось відійти від мене вже навчались.

Жінки можуть літати даром.

Очевидно в Америці можуть літати жінки даром. Деякі летунські підприємства квели недавно на своїх летунських лінійках новий засіб пропаганди, а саме вони проголошували, що жінки можуть літати до Шикаго, можуть брати зі собою своїх жінок без ніякої доплати. Значить, жінки мають право на підставі своїх бажань зайняти два місця в літаку. Ця полеміка обов'язувала покищо тільки в лотім.

Обчислення, що їх летунські підприємства

Велика Британія розбудовує флоту.

Велика Британія в дуже короткому часі віднашла назад свою давню воєнну силу, яку загубила минулими роками, надіючися на загальне європейське роззброєння. Коли же європейська політика завела, прийшло до основної зміни британської політики і за 2 минулі роки Велика Британія не то що у зброєнні дорівняла другим державам, але в дечому навіть їх і перебрала. Допомога їй у цьому велика фінансова сила, яка дозволила без великого напруження видати величезні суми на воєнні потреби.

На фінансовий рік 1938-9 передбачено в бюджеті 332,927.000 фунтів штерлінгів на армію, авіацію і флоту. На розбудову флоту призначено в бюджеті 123,707.000 фунтів штерлінгів. За цей рік вибудують 118 нових воєнних кораблів, у тому п'ять понад 40.000-тонових, 17 великих кружаків, 18 підводних суден і т. д. Відповідно до того піднесено також число старшин і моряків активної морської служби, що дійде до 119.000 люда. (УКБЮРО, Лондон.)

Австрія напередодні плебісциту.

Плебісцитова агітація в Австрії почалася — всюди видно афіші, транспаренти, самоходи з мегафонами. Як „патріотичний фронт“ так і націонал-соціалісти улажують демонстрації, під час яких доходять до кривавих сутичок; у Відні ранено понад 20 осіб.

Австрійські націонал-соціалісти прийняли плебісцит дуже неприхильно; питання сформулювали націонал-соціалісти не має права голосу.

виступити за Шустігом; голосування явне; мовлять до 24-ох літ (з якої головню рекрутують націонал-соціалісти) не мають права голосу. Націонал-соціалістичний провідник Стирлі заперечував проти плебісциту як незгідного з конституцією.

Також у Берліні австрійський плебісцит викликав неприхильні коментарі.

ЛЮБУЙТЕ КАПІТАЛИ В УДІЛАХ

Пром-банк

Львів, Гродзичських 1, 1. п.
т. 292-15, 290-15.

Кам'я, 23. П. 38. П. Т. Пром-банк. Саме я дивлюся з преси, що останні Закарпатські ухвалили 7% дисконт, що мене незвичайно атішило. Я хотів зрозуміти, що 200 — год. зложити на вкладову книжку, але за рахунок добрих людей купив в уділі Пром-банку з теоретичною відсотка 14. — а не 10. — які давав би я як процент від вкладу. Див'як проху записати на рахунок дальшого уділу. — З поважанням Гр. Царня.

Вбивство в Белзці перед судом.

(Від власного кореспондента.)

ЧЕТВЕРТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ В ЗОЛОЧЕВІ.

В четвер 10. п. м. зізнавалися свідки і відчитувалися акти. Спершу зізнавалися селяни зі Скваряни, що критичної ночі були на варті і сторожили при костелі, положенім на роздоріжжі між Белзцем, Скваряною та Острівчиком.

Св. Василь Браніцький зізнався, що з товаришами сторожив коло костела дня 6. травня 1932 року та деє коло 9. або 10 год. почув низку стрілів і після того два стріли поодинокі. Описав переліт коло них коні, яких не можна було зупинити. По якимсь часі надішов якийсь чоловік, кажучи, що тут деє було чути стріл. Далі надішло ще двоє і сектричними ліхтарками освітили їх в очі. Один з них сказав: Це варта! Свідок хотів затримати їх. Тоді один з незнайомих спитав: „А котрий це?“ Посадили знову злізти в очі і відійшли у напрямі Красного. Браніцький пішов зарав селом на станицю пошти, щоб її заарештувати. Свідок не міг бачити лиця жодного з тих людей тому, що була ніч і що освітили його світлом ліхтарки. На бачення св. Мошиского й обор. д-ра Шухевича свідок демонструє черговість стрілів ось так: „Паль, паль, паль, паль, . . . паль . . .“ Ці два останні впали в секундових відступках по черговій черзі.

Згідно з ним зізнають теж два дальші члени нічної сторожі: Іван Браніцький та Луна Пошайта. Не вносять нічого до розправи і черговий свідок Іван Штохмаль, кажучи, що стрілював до дороги незнайомого постерунового, якого хотів вилати на свою фіру, але він не скористав з того.

Далі ряд свідків зізнався про знайдені в Носівській річці, що їх покинули підсудні під час утіки. Св. Микола Марухник, 15 літ, пас коні і надійшов швидко поштов, дещо дальше шкільну торбу. Ропесник свідка найшов „ожелка і зуперки“. Про це повідомив постерунок черговий св. Каспер Мазур. Знайдена шапка і торба були приложени каменем. Св. Казімеж Квятковський, 66 л. рідний з Новосілок, вибравши дня 1. травня досвіта в поле, стрінув трьох панків, які йшли за дорогою. Подумав тоді що певно заблукали, бо було ще темно і до того мрично.

По переслуханні цього свідка, президент суду присягав оглянути ситуаційні малюнки і наказав відчитати іншу актів та протоколів. З протоколу оглядин місця трагедії виходить, що під бл. п. М. Ясінського знайдено дві кулі, з яких одна була деформована. З протоколу оглядин вбитих та орієні лікарів д-ра Голіма і Тимаревича виходить, що бл. п. Ясінського побили кулями, а чого дві в грудях, одна в животі. Бл. п. Ясінський дістав три стріли. В одному з другого випадку лікарі не встигли устійити

черги стрілів. З відчитаних на внесення адвок. Мошиского протоколів додаткової секції виходить, що смертельні стріли в груди і голову до бл. п. Ясінського віддали вже тоді, коли впала на землю. Також один зі стрілів до бл. п. Ясінського віддано вже тоді, коли скочив з фіри. Протоколи оглядин і секції бл. п. Івана Майби, описують точно, яку зброю, свідки-набої та які інші речі знайшли при ньому. Стріл в бедро унеможливив йому дальшу втечу, та стріли з револьвера в уста спричинили негайну смерть. Відчитано теж інші протоколи, а саме з ревізій у Софрона Джуня в Жоліборах, у якого поліція арештувала підс. Кука та Цищу; протокол оглядин вказує, опісля протехніка з описом знайденої летардії військового типу та протокол знайдених писем у Кука, з яких відчитано зміжки, що членам організації не вільно під загрозою кар до карі смерті виконувати акції саботажу, терору і т. п. на власну руку, без приказу з гори та що кожний член має цього точно притримуватися.

По 20-хвилинній перерві св. Йосиф Зеліський, рідний зі Скваряни, зізнався, що вертаючись з кіньми 6. травня 1937. пізнім вечором до дому почув низку стрілів — „вишесте на купе“. Описав побачив кількох мужиків (3 чи 5), шов навіть за ними, але коли вони нічого не говорили, вернувся. Св. Андрій Теодоровський, рідний зі Скваряни, вертався з Розважкою через Белзці і побачив невідомих людей з жандармом, за якими закликав: „хлодій, неалодій“ але вони не відповіли. Далі стрінув свідка як шов до Белзці. Св. Беріш Шрагер, торговець з Б. Каминя, шов зі Скваряни до Б. Каминя, почув низку стрілів, зойкит, описав ще два поодинокі стріли. Попри нього перебігли коні. Не шов уже далі і вернувся до Скваряни, де заночував в одного господаря. На питанні обор. д-ра Шухевича подав, що по стрілах за 10 хвилин побачив людей, які йшли в напрямі до нього. Від місця подій був віддалений на пів кілометра Св. Тухай Людвик, 50 л. рідний, найшов у полі в рові касету, що виставала з води. Передав її айтові. Пішли теж оба до коваля, де її отворили, але крім шматки не знайшли нічого. Св. Бронислава Цицан стрінула над рікою коло броду двох незнайомих мужиків, один в чорному одязі, з кашкетом на голові, оба несли плеті на раменах. Хотіла підійти до них ближче, щоб їх побачити, але це їй не вдалося.

ЗІЗНАННЯ СЕСТРИ ТА ШВАГРА БЛ. П. ЯСІНСЬКИХ.

Св. Казимира Молодницька сестра бл. п. Ясінського зізнала зворушенням серця свій голосом.

що постійно перебуває у Львові. Кілька разів до року приїжджала до Белзці. Сама підіймала долари з каси і знає, що було їх 600. Спеціально запам'ятала собі два доларові банкноти, з яких один був підписаний червоном, другий чорним чорнилом. Небже мала звичку зашивати гроші в хустину. При саїдстві пінала хустину й один з банкнотів. Оповідає далі, що її бл. п. сестра прихильно ставилася до людей та їм помагала. Нероз тримала діти до хресту, дозволила на своїх землях улажувати свята, а за поміч в улаженні гр.-кат. місій навіть дістала писемну подяку від Митрополита Шептицького. Св. Адам Молодницький, чоловік попереднього свідка зізнав, що знав точно, яку зброю мав бл. п. Ясінський і пінає показав револьвери як його власність. Оглянув набой і заявив, що це ті самі, бо тепер виробляють інші.

З черги відчитано дальші акти та зізнання свідків. З дожелезних дактильоскопічних оглядин виходить, що з утрешених слідів нема ніяких ідентичних зі саїдами Качора, зате понад усякий сумнів є дактильоскопічні знаки, згідні з відтисками вказуючого пальця правої руки Цици, який налевно там був. З протоколу експертизи зброї виходить, що вона дістала справно. З відчитаних зізнань матері бл. п. Марії Ясінської, виходить, що не була вона в силі пізнати нікого з напасників. З відчитаних зізнань Марії Дядиги, жінки Тимотеса, Мирослава Дядиги, Марії Майби, матері застріленого Івана, Степана Майби, його брата та батька Михайла Майби не довідуються нічого суттєвого.

Обор. д-р Герета поставив внесок, щоб переслухати Анелю Качор, Володимира Біліха та Авраама Файалевича у справі Качора. Прокуратор спротивився тим внескам і трибунал по нараді ті внески відкинув. Далі відчитано зізнання Володимира Біліха, зложених перед слідчим суддею. З них виходить, що Качор мешкав у нього два роки, та часто спав у сестри. Не пам'ятає, чи 5. травня був дома чи ні, бо раненько виходить до праці. Качор мав звичку часто ходити без капелюха, а свою гардеробу перешовував у сестри. Зі зізнань Анелі Качор виходить, що підс. Качор вийшов з дому 1. травня з вернувся 9. Що дату пам'ятає тому, бо це була Великдень Субота. Мав два уборання: чорне і попеласте; чорне було святочне; носив чорні мешти. 1. травня вийшов в попеластім уборанні без накриття голови. Казав, що йде до нареченої. Колиж 9. травня вернувся, не питала його, де був і що робив.

На внесок адвок. Герети відчитано зізнання тих самих свідків на поліції. Зі зізнань Анелі Качор, зложених на поліції, виходить, що Качора не було в дома від 1. травня до 6. травня. 6. травня була субота. Пам'ятає, що тоді спав у них і на другий день у неділю перебрив раню сорочку. Поліцейські зізнання Володимира Біліха подають, що часта кількочасна неприязнь Качора не дивувала його, бо часто ночував у швагра.

Зі зізнань Файалевича, службодавця нареченої Качора, що їх він склав перед слідчим суддею виходить, що не міг бачити Качора у травні дома, бо ввійшов тоді до Варшави і Данцигу. Зрештою, до кухні є окремий ахід, а він не мав звички входити до кухні. Качора бачив усього трічі. Крім того бачив ще у своїй службівці кілька разів двох молодих мужиків, про яких вона йому говорила, що це її брат і швагер. При своїх додаткових зізнаннях подає, що найшов у себе дома заличений білет з Орбісу, на основі якого установив, що приїхав до Львова 6. травня, а 7. відїхав до Варшави. Не пам'ятає, чи саме в тому часі бачив чи ні нареченого своєї служби. Прізвиська цього нареченого не знає, але якби побачив його, то пізнав би.

Обор. Герета поставив внесок, щоб з актів предсідників ствердити, чи конфронтацію Файалевича з Качором.

З відчитаних зізнань Анни Назар, службівки з цієї самої камениці виходить, що вона бачила нероз Качора з ганку. Чи був 6. травня, не знає; раз питала Стефу, де її наречений, і дістала відповідь, що ввійшов на свята. В камениці в час свят Качора не бачила.

Свідки: Степан Гичко, Осип Синьківський і Степан Луїш, працівники „Народної Торговлі“, зізнали у свідстві що вони стрінули дня 17. травня Качора на вулиці у Львові як він шов до дирекції „Народної Торговлі“ відбирати свою касцю.

Предсідник переглянувши акти ствердив, що не було конфронтації між Файалевичем і Качором. Описав відложив розправу до чергового дня, год. 9. рано.

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ВИДАВНИЦТВА „ДІЛО“

Чи колонізацію на наших землях ведуть справді згідно з законом?

Промова сен. Юліана Павляковського в сенаті в дискусії над бюджетом міністерства хліборобства.

В четвер, 10-го ц. м. сенат радив над бюджетом хліборобства й земельних реформ. У дискусії над цим бюджетом забирав слово сен. Юліан Павляковський.

МІНІСТЕРСТВО ДОСІ НЕ ЗАПРИМІТИЛО ПОТРЕБ УКРАЇНСЬКОГО ХЛІБОРОБСТВА.

Промовця зробив між іншим закид, що міністерство хліборобства досі не запримітило потреб українського хліборобства. Свідчать про це хочби бюджетові позиції на р. 1938/39, де інвестиції зовсім не охоплюють галицько-волинських земель. Це значить, що Черемош, Гірут і Лимниця даватимуть на наших землях, приносячи сотні мільйонів втрат.

Український хлібороб — заявив промовець — відсуджений від того, щоб купити землю з парцеляцій великої власності. П. міністр заявив, що веде колонізацію на цій землі згідно з законом. Тимчасом ст. 51 і 53 закону з р. 1925 кажуть, що землю з парцеляції повинні дістати передовсім ті, що на місці відчувують голод землі. П. міністр може призначити деякі області на колонізацію, але тільки тоді, коли господарські огляди на це дозволяють. На нашій території, поза якимись спорадичними випадками, господарські огляди ніде не дозволяють на імпорт хліборобів.

Сам бюджет атакують тут з приводу його тайності і масованих позицій. Ми, члени Української Парламентарної Репрезентації, прилучуємося до цього становища в обороні прав парламенту, як органу контролю. Бюджет цього

ресторту охоплює майже 25 мільйонів, що є до диспозиції міністра. На підтримку українського хліборобства дістає наша головна репрезентація „Сільський Господар“ ледви 15.000 зол. Наші зусилля на полі організації та кооперації не признають яксїд. Законні пристосовують інакше, коли це відноситься до нас, і інакше, коли справа торкається польського хліборобства.

НЕ МОЖУ З ЧИСТОЮ СОВІСТЮ ВІДДАТИ ГОЛОСУ ЗА БУДЖЕТОМ ЦЬОГО МІНІСТЕРСТВА.

З інших промовців на цьому засіданні слід відмітити промову німецького сенатора Гасбах, який обговорюючи земельну реформу, висловив думку, що надмірна колонізаційна акція доводить тільки до знищення більшої власності. На заході Польщі не переводять земельної реформи справедливо у відношенні до німецької меншини. Політика міністерства хліборобства така, — говорив сен. Гасбах — що я не міг би з чистою совістю віддати голосу за бюджетом цього міністерства. Мене могло б посудити, що виступаю в обороні німецької більшої земельної власності та хочу врятувати її перед парцеляцією. Так воно не є. Як хлібороб і польський громадянин осуджують тільки безоглядне винищування хліборобських варстатів без уваги на те, чи вони в німецьких чи польських руках. Нам треба міністра, що вчора би про раціональний розвиток хліборобства.

— о —

Частинна мобілізація в Австрії.

ЗАМКНЕННЯ АВСТРИЙСЬКО-НІМЕЦЬКОГО КОРДОНУ. — РАНЕНІ.

ВІДЕНЬ, 11. 3. ПАТ. Нині в год. 10-й рано уряд оголосив у радіо розпорядок про негайне покидання з нинішнім днем до військової служби резервістів з 1915. р. До військової служби покидали лише неможливі, які мають за собою 10 місяців служби. Розпорядок мотивує необхідністю знищення австрійського війська і запевнення спокою і порядку під час наблищення. Політ. кола коментують це так, що уряд хоче виключити міжканцліарів тисяч зможливих з рідні молодих націонал-соціалістів, які будуть намігатися в останніх днях уладжувати демонстрації і заворушення.

Підчас вчорашньої демонстрації у Відні ранили трьох поліцаїв і коло 10 демонстрантів. Поліція арештувала 50 осіб. Підчас демонстрації націонал-соціалістів дійшло до сутички з поліцією та відділами штурмового корпусу парторганізації фронту. У зв'язку з тими влада виділила гострі прилиси у справі безпеки і ладу, до збереження якого живуть усі поліційні сили, жандармерія і частина військо. В політичних колах кружляли поговори, що вчора замкнули австрійсько-німецький кордон.

Алькоголізм створює ліжко сухотам.

Залізнична катастрофа за Ковлем.

5 км. за Ковлем дійшло в п'ятницю 11. ц. м. рано до залізничної катастрофи поспішного поїзду, що їхав до Варшави. В катастрофі

гинуло дві особи, кілька осіб ранених. Причиною катастрофи було розкручення залізничних рейок.

По широкому світі.

Голова німецького колоніального товариства ген. Епп вголосив у Римі промову на тему звороту німецьких колоній.

Румунська рада міністрів рішила, що в ніякому resortі бюджет не може бути вищий, ніж минулого року.

Італійська велика фашистська рада, що збиралася під проводом Мусоліні, висловила поздраву мін. Чинкові.

Кубайська поліція арештувала 20 осіб під замітом протиурядової змови.

У Палестині дійшло до великих боїв між тивацькими арабськими відділами й англійськими козаками Канад; коло 30-ох арабів згинувло.

Михайло Посацький

ГРЕЦІЯ — усміх життя

20 ілюстрацій

Ця книжка це не звичайні враження подорожі ані наукова студія про Грецію з різними фактами. Це погляд на давню Грецію з часів II слави і на теперішню очом людини, що прирівнює її з нашою культурою. — ЦІНА КНИЖКИ зол. 3.—, з почт. пер. 3.30.

Дістати можна у Видавництва „Діло“, Львів, Ринок 10 або у всіх книгарнях.

Гімназійна молодь Шевченкові.

Шевченківські свята є вже традиційним явищем діяльності наших гімназій, тому ці свята починають діставати вигляд утертих, шаблонних урочистостей. Всеж і тут при вмілій і живій організації можна внести щось нового.

Таким новим духом навіяний був останній соціально підготований концерт, який узадила спільно філія Державної Гімназії та гімназія СС, Василівка у салі театру „Ріжкородностей“. Мав він зобразити передовсім драматичну діяльність Поета, яка живе найближче в нього. Концертною частиною свята виступили: реферат про драматичну творчість Шевченка, рецитация „Молитви“ і фортепіанове солю. Найкращою була третя точка, де Роман Клименко виконав дуже культурно Лисенкову „Елегію“ та „Український танок“ В. Барвінського. Добре сталося, що замість бомбастичної промови на концерт вголослено реферат, але й він повинен бути коротким і більш популярним (без цитат!), щоб зібрана публіка при аккомпанюванні шесту кресел могла його зрозуміти. Можна його теж зовсім добре відчитати, щоб не перегружувати промовця, який замість дбати про безоглядне ангажування, шукає в пам'яті вичерпні речення.

У другій частині свята, що могла для вшанування роковин поета зовсім вистачити, викладено „Назвара Стодолу“, Попередив її вступ до „Вечорниць“ П. Ніщинського у виконанні шкільної симфонічної оркестри (написаної професійними музикантами) під управою проф. Р. Прокоповича Багаченко виступили галич мистецтва

декорації та безоглянна, віддана гра молодих артистів-аматорів поставили виставку дві драми на висоті, якої позаздрити міг би не наш професійний театр. На увагу заслуговують Б. Яківа у ролі Назвара, В. Бучко в ролі Гната та Г. Голобородська в ролі Галі. Атракцією були „Вечорниць“ П. Ніщинського, виконані в другій дії хором обох гімназій і оркестром. Гарні враження робили теж народні танки укладу проф. О. Суховерської, збираючи заслужені оплески. Імпреза багата закінчує Лід Кришківський, в якій руках знаходився мистецтвий провід.

Згадати теж треба, що у „Вечорницях“ виступили відомий бандурист Ю. Сингалевич який відіграв і відіграв на бандурі думу „Ой на Чорному Морі“.

Т. Кульчишак

НОВИНКИ.

— З НИНІШНИМ ЧИСЛОМ „ДІЛО“ (34) виходить своїм точним передплатникам черговий (за дотий) безплатний повістень додатов: „ЗАРВАНІЦІ“ Богдана Лепкого. Пригадуємо, що не прислали 25 сот. на кошті пересланих книжок, що треба буде їх долучити до найближчої передплати разом із новими 25 сотками книжок за місяць березень. Рекламції цієї піві книжки Адміністрація бере під увагу тільки до 14 дня.

— В Т-ві „Молода Громада“, відбується в суботу 12. ц. м. точно в год. 6. веч. реферат Ю. Дороша про „Можливості розвитку української філми“ з фільмовим показом. Вступ для всіх і впровадження гостей.

— Студ. Драм. Студія під арт. промовою Л. Кришківської дає „Думу про Нечая“, істор. епос в 4 в'язках М. Лукиничського, в суботу 12. ц. м. в салі „Ріжкородностей“. Початок год. 8 (9 год). Билети раніш можна дістати в „Солоні Закарі“.

— Вже надійшли журнали мод на 1938 рік. Мода дещо змінилася. До кінця травня ми перерізки робимо дешевше. Юліан Галушський, Львів, па. Канігуляна 3. І. п., тел. 24-46.

— Чи Ви уважно перечитаете списки книг Видавництва „Діло“? Багато вартісних книг останнього року пролягло в місяці березня книжки (березень). За інформаційними матеріалами до Алми. „Діло“, Ринок 10.

— Про Маріаноські Карпати говоримо в неділю 13. березня ц. р. у Т-ві „Діло“ з Л. Паміраським. Домівка „Учительської Громади“ при вуз. Чарнецького 26. Початок год. 18.30. Вступ вільний, гостей раді.

— Виходить на тему „Що це є філософія“ вголосить д-р Іван Копач у неділю 13. ц. м. в Станіславові в салі „Народньої Торговлі“ при вуз. Собієського 24 в год. 19-й вечор.

— Уліна Кравченко важко недужа. Парам з Перемисла: Минулої неділі вона отримала поетку Уліну Кравченко впади так важко на долівку, що зломилася нога. В ній стали внутрішні кровоавлення, до цього долівка вела серія. Наша сестричка лежить у лікарському шпиталі під доглядом доктор.

— Продаж поштових марок. Міністерство пошти й телеграфу видало доручення, щоб угодити публіці купувати поштові марки і друки. Від і. квітня всі друки з марками мусимуть продавати також поштові марки, що можна буде марки купити майже в ділі та свята, коли пошта замикана. Завжди теж слідність порушник пошти на заставі залізничних, морських і легунаських станцій.

— Львівська хроніка. Поліція арештувала касу Ліонієра, майстра у фабриці касет. Касер під замітом крадіжки сиріжів, зробив технічного приладу від 1930 до 1937 в Ліві бері відставили до суду. — Підчас вчорашнього в'язці Стефана Гавронського при вуз. Лисенківській ч. 113 власник епос казав, що він на одного з урядовців IV. вилізу мав уся і намагався його пробити. Навислими казали ніж. Справою займалася поліція. — Діло в'язці поліції оголосився торгівельний Балишківський і передав золотий перстень, що його найшов на одягу в'язці головної в'язниці.

— Крадіж двох перстенів у поліції. Вчорашній вчорашній Маріє Гречанська ввела поспішним поїздом до Варшави два платинові перстені з бразильськими каменями. Гречанська мала руку в перстені, лишши оба перстені на полиці. Тоді вчорашній пасажир добувався настрівати до перстені, Гречанська швидко зайняла перстені. Коли пригадала собі — сніг вчорашній пропав. Гречанська повідомила поліцію, яка арештувала залізничного злодія й ввела його, аж перстені при ній не вийшли.

— Пашпортова "фера в Станиславові. Про-
скура при окружнім суді у Станиславові
зламав акт обвинування проти Фелікса
Штайна з Калуша, Ляйби Кремницьера і Марку-
са Таненбаума за придбання фальшивих паш-
портів і безправний вїзд за кордон. Підс. М.
Таненбаум хотів утекти за кордон тому, що
окружний суд у Львові засудив його на два ро-
ки в'язниці. Отже звернувся до підс. Кремни-
цера, щоб вислав для нього пашпорт до Румунії
та до Австрії. Кремницьер звернувся до Штайна
з Калуша, який зателефонував до пашпортного
референта в калузькому старостві Е. Зданови-
ча, щоб виставив пашпорт на прізвище м-ра
Германа Ливорника. Одночасно Штайн вислав до
староства три фотографії Таненбаума. Референт
повідомив старосту про все, бо йому видалися
цяка справа підозрою. Тому староста доручив
арештувати згоданого Ливорника, який зголо-
сився за пашпортом і так виявилася ця справа.

— Краєва хроніка. У Скарв'ї Новій пов. Жов-
ка відбула бійка між двома парубками 16-
літнім Іваном Вахою та його ровесником Іва-
ном Кишкою. Ваха пробив Кишку ножем так
глибоко, що він помер у ліжничі. Убивника ареш-
тували. — В Адамівці п. Радехів згорів дах
за шкільному будинку; шкоду оцінюють на
850 зол. — У Розвадові над Дністром скаже-
ний пес Василь Демка зірвався з ланцюга, по-
кусав четверо малих дітей та пса у фабриці
„Альба" і побіг до Пісочної. Покусаних дітей
визвели до лікарів. — В Новоїлаках, пов. Пе-
ремишль згоріли будинки Івана Довгана. — У
Дрогобичі згоріли будинки А. Дудек. — У
Вахові згоріла хата Романа Любери. В усіх ви-
падах бура унеможливила ритуальну акцію.

— Втеча 17 в'язнів з в'язниці в Дубні. Недалеко
втікало з в'язниці в Дубні 17 в'язнів, які викопали
тунель. Перед кількома днями поліція стрінула
одного в'язня-втікача Андрія Грузинського, який
почав відстрілюватися перед поліцією. Підчас
співбійки Грузинського важко ранили і пере-
вели до шпиталю в Дубні.

— Відомин вавельського конфлікту. До Ри-
му вїхав краківський єпископ кн. Саліга, щоб
спокласти кінт зі своєї пастирської діяльності. У
міську з цим вїздом повилася сенсаційна віст-
ка в польській пресі, що кн. Саліга не вернеться
ж до Кракова а краківським архієпископом
буде польський єпископ Гавліна.

— В обороні незалежності адвокатури. Ми-
ського четверга відбулось у Варшаві велике
місе в обороні незалежності адвокатури. Всі
промоції, правники і визначні громадянські ді-
ви гостро критикували новий законопроект про
нову устрою адвокатури, що ломить мораль-
ний стрижень адвокатури, касуючи адвокатську
самоуправу. Присутні прийняли через аклямацію
резолюцію з протестом проти ліквідації адво-
катської самоуправи і незалежності дисциплі-
нарних судів, проти замикавання адвокатських
кабінетів і сесеслення апелянтів, які не мають ще
однорічної практики.

— Чудо з листами. Німецький сенатор Гасбах
проїхав у варшавському сенаті міністра почт і
телеграфів, щоб вивчив таку справу: „Союз
Німців" у Бидгощі дістав 5. березня писмо від
одного професора в Ляйпцигу, що було призна-
чене для Німецького Шкільного Союзу у Бид-
гощі. Це писмо з датою 28. лютого було в ко-
верті задресованій до Союзу Німців, на якій
була печатка почти у Сваржендзі з датою 3-го
березня. На коверті були знаки, що її хтось о-
пирив. День перед тим німецький Шкільний
Союз дістав коверту з печаткою почти у Ляйп-
цигу з 2. березня, а якій було писмо до Союзу
Німців у Бидгощі, написане у Сваржендзі 3-го
березня. Це хіба достаточний доказ — казав
сенатор Гасбах — що листову тайну нарушують.

— Жінка за висакою чоловіка до Берези.
До адміністраційної влади у Варшаві зголо-
сила бездомна Дамілюкова з проханням, щоб
її чоловіка, який та авантюриста вислав до
Берези, бо життя з ним брутальним чоловіком
нестерпиме.

— „Опир" Варшави засуджений на смерть.
Перед варшавським судом відбулася розправа
проти „опира" з Варшави Владислава Сивера-
вського, який обвинювався шофера Шлендаха, щоб за-
володіти його авто і швидше „зловити" легко-
приїзд, батілі дізнати вібито на жінку. Вбивник
перешкодив до нього і зовсім заломився психічно
до переслухання свідки сильно обтяжили обвину-
вача. Трибунал окружного суду у Варшаві за-
судив убивника шофера В. Сиверавського на
смерть. Оборонці зголоосили від цього
вирокту апеляцію, бо, мовляв, засуджений не-
має відповідальності за свої вчинки.

— Нова катедра хірургії мізку в Парижі.
На медичному видді в Парижі створили нову

катедру хірургії мізку. Одну частину ко-
штів створення цієї катедри в сумі півтора мі-
ліона франків покрити фундація Рокфелера. В
останніх 10 роках французькі й американські
хірурги мізку досягнули великі успіхи. Першим
доцентом нової катедри в париському універ-
ситеті буде д-р Кльовіс Венсен.

— Автограф Гітлера за 18.000 франків. У Па-
рижі відбулася на днях ліцитація книжок і ав-
тографів славних письменників і державних
нужів. На цій ліцитації продали автограф канц.
Гітлера за 18.000 франків.

— Згоріло четверо дітей. У північній Франції
згоріло четверо дітей, які підчас несприятливості
катері забавлялися сірниками і підпалили поме-
щення.

— Плач мешканців північної Франції. Від не-
ділі 6. п. м. північну Францію сповила густа
мряка, що викликала в металургічному басейні
Сомбр цікаве явище. Всі мешканці в околиці
фабрик у Голон плачуть і пчихають від мряки,
перешкоджуючи сірчанам пилом з фабрик. Усі
мешканці, які мусіли вийти з хати, беззастанно
пчихали і плакали аж до середини. Шойно в че-
тверго мряка р-згійалась і з нею теж яви-
ще, що далось у знаки населенню півн. Франції.

— Буревій зірвав дах вагону в поїзді. Страш-
ний буревій в Латай заподіяв великі шкоди. Бу-
ревій похитав телеграфічні стовпи, повиривав
столяні дерева з корінням і зірвав дах з вагону
поїзду, який був у русі. — На побережжі Есте-
ній потонуло 13 рибаків внаслідок буревію.

— Присвоїв собі 10 мільонів доларів. Перед
кількома днями обанкрутувався у Нью Йорку відомий
міжнародний фінансист Гвайтней. Він був
головиною ньюйорської біржі в останніх п'ятих ро-
ках і за той час присвоїв собі коло 10 мільонів
доларів.

— Замах на військовий поїзд з муніцією.
Московська „Правда" пише, що недалеко станції
Шкотіно на Далекому Сході виконано замах на
військовий поїзд ч. 1301. До катастрофи не дій-
шло тому, що машиніст в останній хвилині спин-
ив поїзд і не вїхав на сліпий тор.

— Конгрес католицької молоді у справі ко-
мунізму. Цьогорічний XVII з черги конгрес
міжнародної організації студентів католиків
відбудеться в Любляні в Югославії. Головною
темою нарад цьогорічного конгресу буде
справа комунізму і боротьби з ним.

— Найбільша смертність дітей у Басарабії.
Смертність дітей у Румунії досягає щораз то
більші розміри. З обчислень демографічного
інституту виходить, що у вересні 1937. р. по-
мерло в Румунії 15.119 дітей у віці до 4 років.
Найбільше дітей умирає у віці від 6-ох до
11-ох місяців і від 3-ох до 4-ох років.
Найбільше жертв між дітьми припадає на Ба-
сарабію і на Молдавію. Причиною цього яви-
ща є дрепогані гігієнічні умовини і голод по
селах.

— Рікні вісти. Над Балтійським Морем лю-
тував цілий тиждень буревій, що унеможливи-
ло зв'язку комунікацію. На острівчик Грайфсваль-
дер недалеко Штетину не можна було цілий
тиждень доставити харчі. — Великий літак
бомбовик розбився недалеко Риму. П'ятьох ле-
тунів згинуло. — В Андах на території Арген-
тини експедиція інженерів і геологів відкрила
великі поклади золота і цинку.

— Добре самопочування залежить від доброго стану
зубів, про які кожний повинен дбати. Треба постійно
племати зуби та устну яму. Хто щодня племав зуби
ОДОНТОМ, отримує їх здоровими аж до пізньої ста-
рості.

3 кіна.

КІНО „КОПЕРНИК": „ШУЛЕРІВ РОМАН".

Цим разом рекламове оголошення, що ця
фільма робить переворот у кінематографії не
дуже переборщене. Раз на тиждень читаємо
таку рекламу з приводу якоїсь грандіозної кар-
тини з участю 5000 осіб або з нагоди добору
двох-трьох артистів, які ще досі не виступали
разом. Цю фільму зробив найбільше плодови-
тий французький драматург, що 20 мізків ро-
ків сам грає у своїх пєсах із своєю жінкою і
сам їх виводить. Саша Гітрі написав більш як
100 комедій і кожна з них мала свій успіх. У
Парижі нераз чотири театри заповнені його
ренертуаром. Цю фільму він написав як пись-
мений, що не хоче нікого наслідувати, але і
не силкується на сенсаційні ефекти. Саша Гі-
трі оповідає про важке життя, граючи роль
картограя, оповідає власним голосом і показує
всі ті дієві особи, з якими зв'язав його припа-
док чи професія. Ми бачимо його ціле життя
від дитячих років до старості — до хвилини,
коли він сидить в каварні і списує свої споми-

ни. Фільма перемінюється у німу, бо ввесь час
чуєте тільки голос героя, який ви читали юнж-
ку. Але ні на хвилину не відчуваєте, що філь-
мі чогось бракує; навпаки — вона живіша і
природніша, ніж усі інші, до яких ми вже звик-
ли. Сцени такі зв'язні, що ніодна вас не томить.
Це справжня баранста стільки цікавого життя.
Герой не пробує ні трохи підмаювати себе,
показатися ліпшим або гіршим, він тільки ли-
стає із пристрасними і доброю волею. Коли
Саша Гітрі дає характеристику Моника та Мон-
ге Карльо то це зразок мистецької характери-
стики, дотепної і злобної. Переходи від опи-
сання до дії такі природні і... такі несподівані,
що шойно вийшовши з кіна починаємо пита-
ти себе, чому так мало режисерів та сценари-
стів уміє літературно обробити добрі сюжети.
Для тих, що знають французьку мову — ця
фільма подвійна насолода. Її не можна рівняти
щодо вартості з ніодною за останні роки.

† Посмертні згадки.

9. березня 1938. р. помер у Тарнобжегу, по-
тижкий недугі нотар Степан Ліницький. Шойно
перед роком одержав. Покійний нотаріат, на
укий як українське чекан безсумнісно довгі ро-
ки. Нехай чужа земля буде йому легкою!

Спорт.

БІЛІЯ У БАРВАХ УПРАТНИ.

Відомий боксер у посередній вазі Білий, який ви-
їхав був до Берліна, вернувся до Львова і зголоосив
до України та підписав відразу важкову декларацію.
Україна, яка видасть у березі 12 п. м. до станисла-
вської Резерв, виставляє до індивідуальних боксер-
ських матчів Львова тільки Білого, який у своїй ва-
зі є майже повним відповідником на мистця опроти і на-
рять на мистця Польщі. Білого намагалися різні зма-
ські клуби перетягнути до себе, оскільки він не підла-
ся нікому і зголоосив до України.

Нові книжки и журнали.

ЖУРНАЛИ.

ВІСТНИК. Місячник літератури, мистецтва, науки
і громадського життя. Річник VII. Квітень з. Березня,
1938. Львів. Зміст: Е. Маланюк: Східно море. — І. Кар-
ницький: Випадок. — А. Сергій: Полювання. — Д. Е.
Патон: Психологічний юст в інтересі. — В. Пили-
чук: З тисячі і одні болячки. — Ж. Мисик: Чи та
лаша „темне заміє" (малі наука) перекладає стар-
рих пересудів, чи забула совітська комуністична влада
культуру? — А. Беворі Бенетер: Аристотель і па-
пузани крби. — Р. Юнко: Культуратори графомани.
— І. Бут: Гевілітний підбурх. — Демус: „Анжело"
і мафія. — М. Андрусак: Як ахалено Юрій Титини.
ка? — М. Л.: З пресового фільму. — Бібліографія. —
Від Ажмієстрації.

РІДНА ШКОЛА. Ілюстрований часопис для в-с-х.
Двопіврічник. Рік VII. Ч. 4. з 15. лютого 1938. Львів.
Зміст: Микола Залізняк: — Загаданий Зіад Р.
III. — М. Угрім-Беніковський: Григорій Цеглицький
(фелетон). — О. Горішній: За встановлення громади-
ства. — Для української дитини — українська школа.
Промова пос. Д. Величавицка з соборній консії 3-го
лютого 1938. — Виключення українського шкільництва.
Промова пос. В. Пелешаківка з соборній консії 3-го
лютого 1938. — Пелешаківка виступає. — З діяльності
Пов. Кружка Р. III. з Делатив. — Посмертні згадки. —
З життя Р. III.

СІВАЧ. Місячник прозаїчної проповіді і кате-
хизис. Рік III. Ч. 3 (19). Березня, 1938. Львів. Зміст: о.
А. Галадзис: Провісник на Над. Сиронусту. — о. А.
Галадзис: Провісник на І. Над. Вел. Посту. — о. М. Мри-
глюк: Провісник на II. Над. Вел. Посту. — о. Вел. Рабін:
Провісник на Над. Хрестоносцям. — о. П. Демус:
Катехизис для II. кл. вел. шкільн. на березні. — о. В.
Пелешак: Пана рекомуністична проповідь. — о. Вел. Ра-
бін: Короткі катехизис для підготування дітей до І. св.
Сповіді і Причастя. — о. Свєстислав Зубрицький: Про-
повідь на 900-літній Ювілей проголошення Пр. Д. Цир-
кован України. — Друга стаття наука для ювіст. —
Резюме. — Бібліографія.

ВІСТІ УКРАЇНСЬКОГО НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ
В БЕРЛІНІ. Випуск щомісячно від редакції д-ра
Зенона Кушні. Річник V. Ч. 7 (35). Берлін.

ДЗВІНОЧОК. Часопис для українських дітей. Рік
VIII. Ч. 10. Лютий 1938. Львів.

СВІТ ДИТИНИ. Журнал для українських дітей.
Рік XIX. Ч. 2. Лютий 1938. Львів.

СОНЕЧКО. Український часопис для дітей. Рік III.
Ч. 6 (36). Лютий 1938. Рівне.

КАМЕНЯРИ. Двопіврічник української поетичної
мистецтва. Рік оповідає 1932. Ч. 2-4. Львів.

НАРОДНЕ ЗДОРОВ'Я. Ілюстрований місячник.
Рік II. Ч. 2 (10). Лютий 1938. Львів.

САМАПОМАЧ. Беларуські популяризаційно-научні
часописи. Год VII. Нр. 2 (76). Лютий 1938. Вітебськ.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

ШАФКОВІ КУФРИ

акцій, жін на постілі, короби на ка-
пелюхи та коні, батожні паси по ті-
лах найближчих поручає

Робити ризиком-
галереїю **Н. БАРЕР**
Львів, Свистуцька ч. 2, побіч ф-ки „Салмакська“

Театри.

Зелений Театр:
Субота 12. III. год. 7.30 „Довгого То-
ма“.

Неділя 13. III. год. 3.30 „Довгого То-
ма“; год. 7.30 „Довгого Тома“.

Понеділок 14. III. год. 7.30 „Довгого
Тома“.

Театр Річкордностей:

Субота 12. III. виступи жем.
Неділя 13. III. год. 12. виступ. Іван Со-
машин Бах; год. 3.30 „Тітка Карла“, год.
7.30 „Тітка Карла“.

**Український Нар. Театр ім. І. Тобіле-
вича.**

ДРОГОВИЧ:

12. III. Орфей у пеклі.

СТРИП:

12. III. Орфей.

13. III. Під куртелю.

14. III. Орфей у пеклі.

15. III. Любова пісня.

16. III. Процес Марі Деген.

**Український Народний Театр ім. М.
Садорського.**

ПУКІВ:

12. III. Письм Басиду.

13. III. Гетьман Позуботен.

РОГАТИН:

14. III. Гетьман Позуботен.

15. III. Малева.

КІНА.

АПОЛЬО: „Буревій“ епіт. фільм.

АТЛАНТИК: „Жінки над пролістом“.

БАЛТИК: „Наступ на септанку“.

ВАНДА: „Кров на морі“, „Котина ро-
дильська“.

ГРАЖИНА: „Від вітерка до четвер-
га“ та „Місто слухот“ — Філіп і Філіп

БВРОПА: „Я вилучаю“.

КАСНО: „Богославський метелик“ (Дя-
Медоніа).

КОПЕРНИК: „Шулерів роман“ із Се-
мєю Гурі.

МАРУСЕНЬКА: „Я збав“ і колірна
гротеск.

МЕТРО: „Центр“.

МІРАЖ: „Танцювальний пірат“.

МУБА: „Павлов з товариства“.

ПАКО: „Галісія“.

ПАЛАС: „Обожана“ в Мартою Ворт.

РАБ: „Місця соната“ (Палер-
ска).

РІВЛІТО: „Не вір мужиків“.

СВІТ: „Пострах опери“, „Валіхал
дани“.

СТИЛЕНЕ: „Легенда одної ночі“ і реж.
ТОН: „Каміє і просяк“.

УТІКА: „Кітчик і пазурі“ та реж.
ХІМЕРА: „Улам ки. Поезія“.

ФОТОПЛАСТИНОК:

(під Марієвська 6)

Еспанія — Валенсія, Гранада.

**ФОТОПЛАСТИНОК „Святівід“ (Пасам
Гавсман ч. 7):**

„Шалікарів“.

Львівське РАДІО.

Субота, 12. березня 1938.

6.15—8.00 Рамішня адміністрація; 11.15 Для
жін: Співачий пісенник; 11.40 Теорія
Добіс: год. п.; 12.00 Полуднева ад-
міністрація; 12.45 Концерт балетів; 12.50 Тех-
сиринка; 12.50 Господарські вістки;
13.45 Театр Умані для дітей; 14.15 Сальон;
три: свр., год. форт.; 16.50 18.35 19.50
Актурална гутірка; 17.00 Рамішня ад-
міністрація у свр. форт.; 17.50 Наша програма;
18.00 18.50 Спирт; 18.10 Концерт; 18.55
Програма на завтра; 19.00 Битва від
Грунвальда; Акт. про Ст. Васильсько-
го; 20.00 „Фракція“ оп. Логара; у пер-
ері: Вет. диник. Актурална гутірка;
22.00 Сесті Ф. Замарська: „Норалі для
графоманів“, „Дуже мій приємно“,
„Галісія тут горить“; 22.15 Пісенник, ба-
лети й дуети при гітарі; 22.50 Ост. віст-
ки; 23.00—23.30 Легка музика в п.; у пер-
ері в год. 23.10 „Сім горин по шлю-
бі“ свр.

Неділя, 13. березня 1938.

8.00 Співач часу; 8.30 Про ар. асін;
8.40 Музика в п.; 8.50 Маріонетні свр-
би села; коло год. 10.30 Спирт, музика

Позрі Єдині українські шоферські курси

Проважені українськими фаховими силами, поруча-
ються всім, що хочуть здобути всестороннє знання
в дивній моторизації та запозичити собі певний про-
житок. — Інформації і ниси щодня.

Львів, вул. Синьська 43. — Телефон 271-35.

Іж. Ярослава Білинського

Проважені українськими фаховими силами, поруча-
ються всім, що хочуть здобути всестороннє знання
в дивній моторизації та запозичити собі певний про-
житок. — Інформації і ниси щодня.

Львів, вул. Синьська 43. — Телефон 271-35.

ЄДИНА НАГОДА купити в березні найкращу історичну повість С. ЧЕРКАСЕНКА

„Пригоди Молодого Лицаря“

по зниженій ціні. До 30. березня ц. р. вислаємо 2 томи цієї повісти
(360 стор. друку з ілюстраціями) за 3-80 зл., з поштовою пересилкою (за-
мість 5 зл.). 1-2 Користайтеся з нагоди!

Посилаємо тільки коли раніше дістанемо гроші.

В-во „Батьківщина“ Львів, Чарнецького 8.

а п.; 11.30 Розортж ів жінги; 12.03
Спирт. поранок; 13.00 Із лавіських нау-
кових веротатів; 13.30 „У дитині кімпа-
ти“ розр. музика, орк., вок. квартет; 14.45
Для села: Огляд ринків річкових про-
дуктів. Музика з п.; Вакондін хаб.
під а про себе. Роботи на проєсмі; 15.45
Для дітей: „Пригоди Мартинка Май-
стерівського“ Оп. Тенероси. Музика з
п.; 16.05 Камор. концерт. форт., віол.;
16.45 Аншла та жінги; 17.00 Підприєм-
ств мікрофони: сміх, істор., пісенник,
анекдоти, кваліфони; у перерві в год.
17.55 Хвилина біра студій; 19.00 Театр
Умані: „Турнір у Перішам“ фантасма-
гійскі репортаж Бекх-Хоніскаго; 19.35
Вісник Газети; 20.00 Співачий пере-
сти, легі пісенник, хартет, гармоніка,
форт.; 20.35 21.00 Спирт; 20.40 Півні; о-
гані; 20.50 Вет. диник; 21.15 Геть ів
жінгами, вес. ані; 22.00 Оповідання про
Бетовена: „Безомертво любов“; 22.50
Ост. вістки; 23.00—23.30 Розр. музика
в п.

Понеділок, 14. березня 1938.

6.15—8.00 Рамішня адміністрація; 11.15 Для
жін: Як учасник дитини у ремісній
спокі; 11.40 Музика з п.; 12.03 Полуд-
нева адміністрація; 12.45 Скоті й оркестра;
п.; 14.50 Легка музика з п.; 14.55 Вир-
ка; 15.00 Трохи пісн, трохи слова; 15.20
Біжучі вістки з міста та провінції; 15.30
Господарські вістки; 15.45 8 пісень по
крав; 16.15 Розр. музика, орк. мандоліна;
16.50 19.50 Актурална гутірка; 17.00
Великі відкриті і знаходки; 17.15 Форт.
ресталь Сари Гір, мадерської піснотки
у проєр. Логоті творі; 17.50 18.50 Спирт;
18.10 Транскрипції Шопена та Бетовена,
п.; 18.25 Літературні знахідки; 18.55
Програма на завтра; 19.30 Чи жінки ор-
ганізації мають змогу існувати; 20.00
Розр. концерт: орк., спіл; у перерві ко-
ло год. 20.45 Вет. диник; 21.40 Літера-
турні новини; 22.00 Концерт симф. орк.;
22.50 Ост. вістки; 23.00 Із жінги великої
співачки, муз. репортаж із півні.

ЗАКОРПОННЕ РАДІО.

Субота, 12. березня 1938.

БЕРЛІН 18.00 Розр. музика; 20.00 21.00
Концерт; БІЛГОРОД 18.05 Нар. пісн;
БУДАПЕШТ 17.30 Форт., 18.35 19.00 Нар.
пісн, нит. орк., 22.30 Циг. музика; ВІ-
ДЕНЬ 15.15 Хор, 19.45 20.00 21.00 „Ка-
дильар“ вес. муз. ані; 21.15 Пісн з арк.
Габрובה свр.; 22.20 23.00 Лавілі Ві-
лень розр. концерт; ВЕКА АФЛІЯ
21.00 22.00 23.00 24.00 Опера; ДАВТІН-
ЛІНДЕНДЕР 22.30 Соната г-дуру на
віолі та Гамба і кларесин, Бах; КО-
ПІНІ 14.00 18.00 Вісник, 18.00 Види-
лиштва на Підкарпатській Русі; Кон-
церт хору т-ва Воин з Ужгород; МІЛІ-
НО 17.15 Танк музика, 19.30 Розр. музика;
п., 21.00 22.00 23.00 24.00 „Тристан та
Ізольт“ оп. Вагнера; ПРАГА 14.00 Вес.
ані (а.м.), 18.00 „Пісня Фортуні“ ком.
оп. Оффенбаха; РАДІО ПАРІ 18.00 Газет-
ка для наймолодших, 21.15 Пісн, 21.30
22.00 Театр Умані; РІМ 14.30 15.00 „Нові
перев“ оп. Бізета, 20.30 Розр. музика,
21.00 Комедія 21.15 22.00 Танк музика;
СОФІЯ 19.00 Спін.

Неділя, 13. березня 1938.

БЕРЛІН 20.00 21.00 Розр. концерт, від-
слова орк., 22.30 Розр. музика; БІЛГО-
РОД 12.50 19.00 Хор, 20.00 Нар. пісн;
БІЮСЕЛЯ ФР. 21.30 22.00 23.00 „Коре-
вська любов“ оп. Палікеті; БУДА-
ПЕШТ 12.30 Увертюри та балет. музика,
оп. орк., 15.45 16.50 17.45 18.00 Мад. нар.
пісн у свр. пів. орк., 19.00 21.40 Циг.
музика; ВІДЕНЬ 11.45 12.00 Балет у
жін. хору, 15.40 Камор. музика, 18.00
Вес. ані, 18.25 Лестетарські пісн, 19.00

Сарніна, 19.40 20.00 Колесні і ниси, по-
лурі, 21.25 22.00 Концерт ім. Форт. і орк.
6-дуру Брамея; ДАВТІНЛІНДЕНДЕР
20.30 Вагнерівський концерт, 21.15 Сим-
фонія ч. 2 п-дуру Шумахера; КОПІНІ 18.00
Соната-муз. монтж; ЛІВІНІ 18.00
19.00 20.00 21.00 „Тристан і Ізольт“ оп.
Вагнера; МІЛІНО 17.00 18.00 19.00 Симф.
концерт, 21.40 Хор, 22.15 Марні й пал-
ка; ПРАГА 19.00 Вісник, орк.; 20.30 21.00
Галесий свр.; РАДІО ПАРІ 19.45 Пісн,
20.00 Спінка, 21.30 22.00 23.00 Симф. кон-
церт; РІМ 21.00 Розр. концерт, 22.00 Ко-
медія; ФІЛОРЕНТІЯ 15.30 18.00 „Діко-
конті“ оп. Пончінеллі.

Понеділок, 14. березня 1938.

БЕРЛІН 18.00 Шість для кожного, орк.
19.10 Тетиса з усього світа; БІЛГОРОД
18.45 Нар. пісн; БУДАПЕШТ 12.05
Форт., 12.40 Віол., 13.30 Циг. музика,
20.30 21.00 22.00 Концерт ім. Муз. Акаде-
мії; ВІДЕНЬ 16.45 Концерт хору, 18.55
19.00 20.00 21.00 22.00 Ветер опер: „Джа-
міль“ оп. Бізета, Іван Сергеевич Та-
рареско“ оп. Заїкоффера; ДАВТІН-
ЛІНДЕНДЕР 14.00 Муз. анітка, 15.15
Нар. пісн, 15.25 Піснкі італ. пісень Г.
Вольфа, 21.00 22.00 Симф. концерт; КО-
ПІНІ 18.30 Нар. пісн; ЛОН 21.30 22.00
23.00 „Лаві-флетет“ Джаміне; МІЛІНО
17.15 Форт., 21.00 22.00 „Генріх IV“ ком.
Вірраделі, після розр. музика; РАДІО
ПАРІ 18.00 Орк. концерт; РАДІО РОМА-
НІЯ 21.10 Нар. пісн; РІМ 17.15 Розр. му-
зика, 21.00 Віол., 22.00 Опереткою ме-
льодія; СТОКГОЛЬМ 22.15 „Тангальдер“
оп. Вагнера (II. дм).

БІРЖА.

Львів 11. березня 1938

Грош.

Купно-продаж: Бельгійська банк. 89.42,
88.95 Долари американські 4.700, 374.50,
Долари канад. 3.9630—3.2100 Фантерон
год. 294.79—293.95 Франки фр. 17.75—
16.50 Франки швейцарські 122.70—121.90
Фунти англ. 26.51—26.55, Італійські лані
100.25—99.75, Корони ч. 17.50—16.50 Кор.
дан. 118.35—117.35 Кор. норв. 133.15—
132.20 Корони шв. 136.54—135.55 Ліри
італ. 22.00—21.00, Малкі фінлянд. 11.72
—11.30, Марк нім. 103.00—98.00 Іллі-
андія австр. 90.00—85.00, Телі Азія 26.20
—25.95, Марк нім. срібні 120.00—115.00

Львів.

Банк Польський 113.50 Цукор 36.00,
Пугель 31.75, 31.25, Львівон 63.00, Мо-
жеві 1.25, Островці 54.75, Староконні
40.00, 38.00, Габрбуш 40.25.

Папери

4 і пів проц. внутр. 66.00, 66.25, 5 і пів.
1 см. 84.75 серія неопт. 3 поз. іл. 2 см.
81.00, серія неопт. 3 конверт. 70.00 прес.
дол. 4-00, 4 конверт. 67.50
Тенденція здержана.

ЦНИ „МАСОСОЮЗ“

Львів, 11. березня 1938 р.
1 кг. масла десерт. без сол. 3.45 зол.
1 кг. масла бочков. вид. з сол. 3.50 зол.
молоко 18—19 сот.
(як на ані) 3.40—3.45 зол.
Тенденція на всі артикули сильна По-
літ ожиданий.

ОПОВІСТІ.

Спростування. В подвійній редакції по
оперті б. а. Д-ра Володимира Шарави-
нича прокушеною зовсім незалежною
Поліцією Сальмоні з Шаравиничів
Матікоф.

Загальні Збори Українського Гітло-
ного Товариства у Львові відбулися
30. березня 1938 р. з год. 10 вечір в за-
мків Т-ва „Весіла“ у Львові при г-х
Рутковського ч. 22. І концерт з темою про-
грамом: 1) Відкриття Загальних Зборів;
2) Відкриття і прийняття протоколу з го-
стини Загальних Зборів; 3) Звіт з ді-
яльності виділу Уар. Г-х Товариства;
4) Дискusia над звітом; 5) Звіт Кон-
трольної Комісії та ухвалення абсолют-
ної уступачою Віділом; 6) Відп. во-
ного Віділу Т-ва, Контрольної Комісії
та Мирного Суду; 7) Висновок і звіт.
Простімо численно являлися: Віділ Уар.
Гітлоного Товариства.

КУПНО - ПРОДАЖ

ХМЕЛІВІ ПЛАНТАЦІЇ Чеські гради в
калійно продає Рентнер, Львів 11.
340 24

ФОРТЕПІЯНИ — ПІЯНИНА вклавні, від-
повідні як нові, поручає дешево Гітло-
ного, Писудського 21.
323 34

ДИТЯЧІ візки від 18—20 зл. та інші
репарації, ціна конкурентна, шукає
Фрима Кік, Львів, Жовтківська 17.
371 14

РІЖНІ

ФРАНЦІШОК ГЛЯСГАЛЬ — утр. пів.
дентист темер Львів, Пасаж Гавсман 7.
373 14

УКРАЇНСЬКА ПРАЛЬНЯ І ФАБРИКА
поводилася П. Т. Казітти, що в цілому
сезоні обробляла одяг на 50% на випуск
роботи, працює комбінува 10 сот. Марі
Прошкова, Вірменська 14.
323 34

ПЕРЕРІБКА контори з вол. Рогачів,
Гроднішків 4 (побіч Ринку).
320 34

ЗА І ЗОЛ. переробляє вклавні одяг
ч. мужеські, ат 2 зол. прасує мужськ.
убрання, кутує, шийде, гарцює, ви-
ночу і мужеську. Ковершини 26 і в
днірю.
360 14

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ЛІКАР

Ілярій Федейко

спеціаліст хворіб уха, горла і нис
у Львові, вул. Земляківського 4

через війна за границю

НЕ БУДЕ ПРИЙМАТИ ДО 24. IV. 38

ОГОЛОШЕННЯ.

Приписові почтові друку
і книжки до вжитку че-
сописів

Лічми кожне видавництво поштових
оп можна купити з Адміністрації „Діло“
Львів, Ринка 10. Для проваді змін
мо за відкритого

Ціна друку:

Zawłodzenie wysyłkowe 14 10

Gazetowni kalążka nadawczy 14 10

опрацювання (200 екземплярів) 14 10

Kalążka rozsyłkowa 14 10

на 400 урядів на 24

на 800 урядів на 48

ХТО!

хоче купити найбільші економічні
генічні артикули по найменшій ціні
купую тільки у найкращій

ПЕРФУМЕРІ

С. ФЕДЕРА

СИНІУСЬКА 7

Філія КОПЕРНИКА 10

Філія ГАЛІЦЬКА 14

Кожний покупець, що покладе в
оце оголошення „Діло“ дати
ДУРНО гарній дурині